

5 ΜΑΪΟΥ ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ ΑΓΙΑΣ ΕΙΡΗΝΗΣ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ

**Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.**

Κύριε εἰσάκουσον, μεθ' ὃ τὸ Θεὸς Κύριος καὶ τὰ κάτωθι

Τροπάρια. ᾠχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὡς τοῦ Κυρίου εὐκλεῆς Ἀθληφόρος, ἐν μαρτυρίῳ κραταιῷ
ἐδοξάσθης, Εἰρήνην εἰρηνώνουμε, Μαρτύρων καλλόνη. Ὅθεν τὴν
ἀντάμειψιν, ἐν ὑψίστοις εὐροῦσα, βρύσις ἀναδέδειξαι, δαψιλῆς
ιαμάτων, εὐεργετοῦσα ἔνδοξε ἀεὶ, τοῦς τῷ πανσέπτῳ ναῷ σου
προστρέχοντας.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας Σου λαλεῖν οἱ
ἀνάξιοι· εἰ μὴ γὰρ Σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τὶς ἡμᾶς ἐρρύσατο,
ἐκ τοσούτων κινδύνων; Τὶς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ
ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ Σοῦ· Σοὺς γὰρ δούλους σῶζεις ἀεὶ, ἐκ
παντοίων δεινῶν.

Ὁ Ν' καὶ ὁ Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς: Σκέπε με σὴ χάριτι ἀεὶ Εἰρήνη.
Κυρίλλου.

Ὡδὴ α'. ᾠχος πλ. Δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Συνοῦσα Μαρτύρων ταῖς στρατιαῖς, ἔνδοξε Εἰρήνη, πρωτοτόκων ἐν
ταῖς σκηναῖς, εἰρήνην καὶ χάριν ἡμῖν αἶτει, τοῖς τῷ ἁγίῳ ναῷ σου
προστρέχουσι.

Κάθεϊλες τὸν ὄφιν τὸν δυσμενῆ, πάνσεμνε Εἰρήνη, δι' ἀγώνων
ἀθλητικῶν, οὗ ῥῦσαι τῇ σὴ ἐπιστασίᾳ, τῆς πονηρίας ἡμᾶς τοὺς
ικέτας σου.

Εύροῦσα εἰρήνη τῆς ὑπὲρ νοῦν, ζωῆς τὰς ἀβύσσους, διὰ πόνων μαρτυρικῶν, ἡμᾶς καταξίωσον εὐχαῖς σου, ἀμαρτημάτων εὐρεῖν τὴν συγχώρησιν.

Θεοτοκίον.

Παρθένε Μαρία ὡς ἀγαθή, τὸν, ἀγαθοδότιν, καθικέτευε ἐκτενῶς, ἵνα πάσης θλίψεως ρυσθῶμεν, οἱ εὐσεβῶς προσκυνοῦντες τὸν τόκον σου.

ᾠδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Εὐσυμπάθητος πᾶσιν, ὡς ἀληθῶς πέλουσα, τοῖς συντρετριμμένη καρδία, πιστῶς προστρέχουσι, τῇ ἀντιλήψει σου, Μεγαλομάρτυς Εἰρήνη, ἐ παντὶ προστάτευε, τῷ βίῳ πάντοτε.

Μαρτυρίου τοὺς πόνους, καρτερικῶς ἤνεγκας, καὶ ἐν οὐρανοῖς τῆς ἀπόνου, ζωῆς ἐτρέφης. Ὅθεν ἐπόπτευε, Μεγαλομάρτυς Εἰρήνη, ἐν ἀγρύπνῳ ὄμματι, τοὺς εὐφημοῦντάς σε.

Ἐν κινδύνοις προστάτις, ἡμῖν θερμὴ φάνηθι, ἐν στενοχωρίαις Εἰρήνη, τελεία ἄνεσις, καὶ ἐν δειναῖς συμφοραῖς, παραμυθία καὶ σκέπη, ἵνα κατὰ χρέος σε, ἐγκωμιάζομεν.

Θεοτοκίον.

Σαρκετικῶς ἐπεφάνη, ὁ τοῦ Πατρὸς Ἄχραντε, Λόγος διὰ Σοῦ τῆς Παρθένου, σῶζων τὰ σύμπαντα· ὃν καθικέτευε, ἐν μητρικῇ παρρησίᾳ, εἰρηνεῦσαι ἅπαντα, κόσμον Μητρόθεε.

Διάσωσον ἀπὸ παντοίων κινδύνων Μάρτυς Εἰρήνη, τοὺς εὐσεβῶς τῷ ναῷ σου προστρέχοντας, καὶ σὲ ὑμνοῦντας, ὡς νύμφην Χριστοῦ ἁγίαν.

Επίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ Πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Αἴτησις καὶ τὸ Κάθισμα. Ἦχος β΄. Πρεσβεία θερμή.

Θαυμάτων πολλήν, πλουτήσασα ἐνέργειαν, νοσοῦντας ἡμᾶς, κατ' ἄμφω τοὺς ἰκέτας σου, συμπαθῶς ἰάτρευσον, καὶ πρὸς τρίβον κρείττονα ἴθυνον, χειραγωγία χάριτος τῆς σῆς, Εἰρήνη Χριστοῦ Μάρτυς ἀήτητε.

Ὁδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἡ ἀνδρείως ἀθλήσασα, καὶ θαυμάτων χάριν καταπλουτήσασα, τῶν ψυχῶν ἡμῶν τὰ τραύματα, δραστηκῶς Εἰρήνη Μάρτυς ἴασαι.

Χαλεπῶς ἡμᾶς θλίψεσιν, ἐξεταζομένους Εἰρήνη λύτρωσαι, τῷ Νυμφίῳ σου πρεσβεύουσα, καὶ Σωτῆρι πάντων τῶν τιμώντων σε.

Ἀπὸ κλίνης κακώσεως, ἔγειρον Εἰρήνη ἡμᾶς καλοῦντάς σε, καὶ εἰρήνην ἀστασίαστον, ταῖς καρδίαις δίδου τῶν προσφύγων σου.

Θεοτοκίον.

Ῥυπωθέντα τοῖς πταίσμασι, Μῆτερ τοὺς οἰκέτας σου ἀποκάθαρον, μητρικῆς φιλευσπλαγχνίας Σου, ἐφ' ἡμᾶς τὸ ὕδωρ ἐπιχέουσα.

Ὁδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Ἰθυνον ἡμῶν, ἀσφαλῶς τὰ διαβήματα, πρὸς ἀγίας ἀναβάσεις ἀρετῶν, ᾧ Εἰρήνη, θαυμαστῇ ἐπιστασίᾳ σου.

Τείχισον ἡμᾶς, ἐν ἐχθροῦ ταῖς ἐπιθέσεσι, καλλιπάρθενε Εἰρήνη ἐκλεκτή, συμμαχία τῆς πρεσβείας σου πρὸς Κύριον.

Ἰλεων ἡμῖν, τοῖς ἀφρόνως παραπταίουσιν, καθ' ἡμέραν ᾧ Εἰρήνη θαυμαστή, ταῖς ευχαῖς σου τὸν Φιλάνθρωπον ἀπέργασαι.

Θεοτοκίον.

Ἀχραντε ἡμῖν, τοῖς ἀφρόνως παραπταίουσιν, τοῖς οἰκέταις Σου σπλαγχνίσθητι, καὶ παράσχου εὐφροσύνην μυστικήν, ταῖς καρδίαις τῶν ὑμνούντων τὴν λοχείαν Σου.

Ώδὴ στ΄. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ἐνίκησας, τῶν ἐθρῶν τὰς φάλαγγας, ὑπομείνασα στερρῶς τὰς αἰκίας, καὶ τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην κάθεϊλες, Μάρτυς Εἰρήνη μεγίστοις ἀγῶσί σου. Ὅθεν παρέστης τῷ Χριστῷ, μεμνημένη ἡμῶν τῶν τιμώντων σε.

Ἰκέτευε, ἐκτενῶς τὸν Κύριον, ὥς πλουτοῦσα παρρησίαν Εἰρήνη, ἵνα δεινῶν ἀπωλείας βάραθρων, καὶ αἰωνίου θανάτου λυτρώσῃται, τοὺς ἀναμέλποντας πιστῶς, σὼν ἀγώνων τὰ ἔνδοξα τρόπαια.

Ἐτρύγησας, ἀκηράτου χάριτος, καὶ εἰρήνης οὐρανίου Εἰρήνη, ὥς τοῦ Νυμφίου παρθένος φρονίμη, καὶ Ἀθληφόρος Αὐτοῦ ἀκατάπληκτος· ὅθεν ἐξαίτει καὶ ἡμῖν. σοῖς ἰκέταις ἀεὶ τὰ συμφέροντα.

Θεοτοκίον.

Ἰλάσθητι, ὁ Θεὸς τοῖς δούλοις Σου, σῶσον πάντας ἁμαρτίας θηράτρων· Σοὶ γὰρ προσάγομεν πίστει βεβαία, τὴν Παναγίαν Παρθένον Μεσίτριαν, δι' ἧς ἀνέτειλας βροτοῖς, σωτηρίου ἡμέραν χαρμόσυνον.

Διάσωσον ἀπὸ παντοίων κινδύνων Μάρτυς Εἰρήνη, τοὺς ἐυσεβῶς τῷ ναῷ σου προστρέχοντας, καὶ σὲ ὑμνοῦντας, ὥς νύμφην Χριστοῦ ἁγίαν.

Ἀχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὥς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Αἴτησις καὶ τὸ Κοντάκιον. Ἦχος β΄. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ἐν μαρτυρίου τοῖς ἄθλοις ἐμπρέψασα, εἰρηνικῶς πρὸς Χριστὸν ἐξεδήμησας, εἰρήνης Εἰρήνη τῷ ἄρχοντι, ἐξαιτουμένη ἡμῖν τοῖς ἰκέταις σου, εἰρήνην Αὐτοῦ τὴν σωτήριον.

Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ πρόσεσχε μοι...

Στ.: Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατεύθυνε τὰ διαβήματά μου.

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Ματαθῖον. [Κεφ. Κε', 1-13].

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην: Ὁμοιώθη ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν δέκα παρθένοι, αἵτινες λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν τοῦ νυμφίου. Πέντε δὲ ἦσαν ἐξ αὐτῶν φρόνιμοι καὶ αἱ πέντε μωραῖ· αἵτινες μωραὶ λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας ἑαυτῶν οὐκ ἔλαβον μεθ' ἑαυτῶν ἔλαιον· αἱ δὲ φρόνιμοι ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις αὐτῶν μετὰ τῶν λαμπάδων αὐτῶν. Χρονίζοντος δὲ τοῦ νυμφίου ἐνύσταξαν δὲ πᾶσαι καὶ ἐκάθευδον. Μέσης δὲ νυκτὸς κραυγὴ γέγονε· ἰδοὺ ὁ νυμφίος ἔρχεται, ἐξέρχεσθαι εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ. Τότε ἠγέρθησαν πᾶσαι αἱ παρθένοι ἐκεῖναι καὶ ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας αὐτῶν. Αἱ δὲ μωραὶ ταῖς φρονίμοις εἶπον: Δότε ἡμῖν ἐκ τοῦ ἐλαίου ὑμῶν, ὅτι αἱ λαμπάδες ἡμῶν σβέννυνται. Ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ φρόνιμοι λέγουσαι: Μήποτε οὐκ ἀρκέσῃ ἡμῖν καὶ ὑμῖν· πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τοὺς πωλούντας καὶ ἀγοράσατε ἑαυταῖς. Ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι ἦλθεν ὁ Νυμφίος καὶ αἱ ἑτοιμοὶ εἰσῆλθον μετ' αὐτοῦ εἰς τοὺς γάμους, καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα. Ὑστερον δὲ ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ παρθένοι λέγουσαι: Κύριε, Κύριε, ἄνοιξον ἡμῖν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν: Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς. Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἶδατε τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥραν ἐν ἧ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

Δόξα. Ταῖς τῆς Ἀθληφόρου...

Και νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Προσόμοιον. Ἦχος πλ. Β'. Ὅλην ἀποθέμενοι. Στ.: Ἐλεήμων, ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου...

Εἰρήνη πολύαθλε, ἡγλαῖσμένη παρθένε, Μάρτυς εἰρηνώνυμε, τῶν Μαρτύρων καύχημα, ὑπερήδιστον, τοὺς καταφεύγοντας, ἀδιστάκτω πίστει, τῇ δυνάμει τῆς πρεσβείας, ρῦσαι δεόμεθα, πάσης δυσπραγίας

καὶ θλίψεως, κινδύνων τε κακώσεων, καὶ ἐπηρειῶν τοῦ ἀλάστορος·
σὺ γὰρ παρῤησίαν, πλουτεῖς πρὸς τὸν φιλόανθρωπον Θεόν, τὸν
στεφανώσαντα δόξῃ σε, καὶ τιμῇ ὡς γέγραπται.

Ὡδὴ ζ´. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ῥώμη χάριτος Μάρτυς, ἐραστοῦ σου τὸ πάθος, ἐξεικονίσασα,
ἀπέλαβες Εἰρήνην, ὑπόθεν τῶν θαυμάτων, τὴν ἀείζωον δύναμιν, δι'
ἧς ἡμᾶς χαλεπῶν, ἴασαι νοσημάτων.

Ἡ ἀθλήσεως πόνοις, καλλιμάρτυς Εἰρήνη, Χριστὸν δοξάσασα,
παθῶν τῆς ἀδοξίας, θερμῇ σου ἀντιλήψει, τοὺς ἰκέτας σου
λύτρωσαι, ἄδοντας πόθῳ ψυχῆς, τῇ δόξῃ σου αἰνέσεις.

Νικηφόροις σου ἄθλοις, πρὸς σκηνὰς ἀειζώους, μετέστης ἔνδοξε·
διὸ ἡμᾶς εὐχαῖς σου, τοὺς περιλειπομένους, τῷ Κυρίῳ οἰκείωσον,
Εἰρήνη Μάρτυς σεμνή, Μαρτύρων εὐκοσμία.

Θεοτοκίον.

Ἡλιόμορφε Κόρη, ἡ τεκοῦσα ἀφράστως, Χριστὸν τὸν Κύριον, τῇ Σῇ
φωταγωγίᾳ, σκοτίαν ἀμαρτάδων, ἐξ' ἡμῶν διασκέδασον, ἵνα
εὐφύμῳς ἀεὶ, ὑμνοῦμεν Σου τὸν τόκον.

Ὡδὴ η´. Τὸν Βασιλέα.

Καταβληθέντας, ταῖς προσβολαῖς τῆς κακίας, ἐνδυνάμωσον ἡμᾶς
Μάρτυς Εἰρήνη, ἵνα σε τιμῶμεν, ὡς Μάρτυρα Κυρίου.

Ὑπερκοσμίου, Μάρτυς Εἰρήνη γαλήνης, ἀπολαύουσα Μαρτύρων
σὺν χορείαις, πρεσβεῖαις σου παῦσον, παθῶν ἡμῶν τὸν σάλον.

Ῥῶσιν χορήγει, καὶ ψυχικὴν εὐρωστίαν, τοῖς ἰκέταις σου θεόληπτε
Εἰρήνη, καταπονουμένοις, πικροῖς πειρατηρίοις.

Θεοτοκίον.

Ἰλάσθητί μοι, τῷ ἀναισχύντως βιοῦντι, Ὑπεράγαθε Σωτὴρ ταῖς
ἰκεσίαις, τῆς δι' εὐσπλαγχνίαν, φρικτῶς Σε κυησάσης.

Ὡδὴ θ´. Κυρίως Θεοτόκον.

Λαοῦ τοῦ χριστωνύμου, μακαρίζοντός σε, τῇ συμμαχίᾳ τῆς θείας σου χάριτος, πρόστηθι Μάρτυς Εἰρήνη, ἀειμακάριστε.

Λαμπὰς φαεινοτάτη, αἵγλης οὐρανίου, Παρθενομάρτυς Εἰρήνη ὑπάρχουσα, τῆς διανοίας τὸ σκότος, ἡμῶν διάλυσον.

Ὀλόφωτον παστάδα, Μάρτυς εὐραμένη, εἰς κατοικίαν Εἰρήνη αἰώνιον, φῶς ἡμῖν πᾶσιν ἐξαίτει, Θεοῦ τῆς γνώσεως.

Θεοτοκίον.

Ὑπέραγνε Μαρία, Κεχαριτωμένη, ἀγνόν με τήρει ψυχῇ τε καὶ σώματι, ἵνα ἀεὶ μακαρίζω, τὸν θεῖον τόκον Σου.

Τὸ Ἄξιον ἐστὶ καὶ τὰ Μεγαλυνάρια.

Τὴν Μεγαλομάρτυρα τοῦ Χριστοῦ, ἔνδοξον Εἰρήνην, εὐφημήσωμεν εὐλαβῶς, ὅτι τῆς εἰρήνης, τὸν ἄρχοντα ἐν κόσμῳ, δι' ἄθλων μαρτυρίου, ὑπέρεδόξασε.

Χαίροις Παρθενίας σκεῦος σεπτόν, καὶ τῆς εὐσεβείας, ὁ ἀσύλητος θησαυρός· χαίροις εὐσθενείας, ἡ μελουργὸς κινύρα, καὶ λύρα καρτερίας, Εἰρήνη ἔνδοξε.

Πλάνην ἐκφυγοῦσαν τὴν πατρικὴν, Χριστῷ συνετάγης, διὰ πίστεως ἀκραιφνοῦς, ᾧ καὶ ἐνυμφεύθης, Αὐτῷ προσαγαγοῦσα, τὸ αἷμά σου ὡς προῖκα, Εἰρήνη ἔνδοξε.

Χαίροις Ἀθληφόρε τοῦ Ἰησοῦ, Περσῶν τὰς τερθρείας, ἡ αἰσχύνασα ἀνδρικῶς· χαίροις ἡ ἐν ἄθλοις, Εἰρήνη μαρτυρίου, τῆς πίστεως δυνάμει, ἀνδραγαθήσασα.

Ἴδε Καλλιπάρθενε ἐφ' ἡμᾶς, ἐπικαλουμένους, τὴν πρεσβείαν σου πρὸς Θεόν, πάντας ῥυομένη, ἐχθροῦ τῆς πανουργίας, κινδύνων πολυτρόπων, καὶ περιστάσεων.

Χαίροις Ἀθληφόρων ἡ καλλονὴ, πάνσεμνε Εἰρήνη, Ἐκκλησίας ἡ χαρμονή· χαίροις ἀσθενούντων, ἀντίληψις ταχεῖα, καὶ εὐφημοῦσιν ὕμνοις, τὴν μαρτυρίαν σου.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες, μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Εἰρηνώνυμον κλῆσιν, οὐρανόθεν πλουτήσασα, τῆς θεοεχθρίας ἐπάρσεις, ἀνδρικῶς ἐταπείνωσας, καὶ ἤθλησας ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, τὸ κάλλος παριδοῦσα τῆς σαρκός· διὰ τοῦτο τῆς εἰρήνης τὰς δωρεὰς, παρέχει τοῖς ἐκβοῶσι· Δόξα τῷ σε καλέσαντι Χριστῷ· δόξα τῷ σε ἐνισχύσαντι· δόξα τῷ ἐν νυμφῶνί σε ζωῆς, Εἰρήνη εἰσάξαντι.

40 Κύριε ἐλέησον

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Πάντας τοὺς προστρέχοντας πιστῶς, τῷ χαριτοβρύτῳ ναῶ σου, Εἰρήνη Μάρτυς Χριστοῦ, καὶ ἀνακηρύττοντας, τὴν μαρτυρίαν σου, καὶ τοὺς ἄθλους σου μέλποντας, δι' ὧν κληρονόμος, τῆς ἀφράστου γέγονας, ἀγαλλιάσεως, ῥῦσαι δραστικάῃς σου πρεσβείαις, πρὸς τὴν Παναγίαν Τριάδα, τῶν δεινῶν ἐν βίῳ περιστάσεων.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς Σὲ ἀνατίθην, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.